

sammen med den Maade, hvorpaa man andre Steder i det hele taget har set paa dette Lovforslag, nemlig som om det var noget helt nyt, der sattes i Scene ved dette Lovforslag, noget hidtil ukendt, som derfor vilde medføre store og hidtil ukendte Banke- ligheder og Besværligheder for en stor Del af Publikum. Det forholder sig ikke saaledes, det er ikke dette Lovforslags Hensigt at indføre en Skibsregistrering, som man ikke i Forvejen har kendt her i Landet. Vi have siden 1867 haft et ordnet Skibs- Registreringsvæsen. Der blev i Maret 1867 her i Danmark indført et ordnet Skibsregi- streringsvæsen i Sighed med, hvad der fandtes i de fleste nogenlunde civiliserede Lande, og det er og bliver stadig den væsentligste Del af Lovforslaget. Der er kommet to ny Ting til, saaledes som jeg tillod mig at fremhæve ved denne Sags første Behand- ling. Den ene er den, at Skibsregistrerings- protokollerne tillige ere uddibede, om jeg saa maa sige, til at blive et Firmaregister for Skibsrederierne. Men det er for saa vidt heller ikke noget nyt, som det jo er det ærede Medlem og hele Tinget bekendt, at man har Firmaregistre for Interessentskaber og saa fremdeles, netop med Undtagelse af Rederne, og da man for uogle saa Nar siden vedtog Firmaloven, udelukkede man netop Skibsrederierne fra at optages i Firma- registret, fordi, som man sagde, naar Rederiet skal indføres i Firmaregistret, saa er det naturligt, simplest, lettest og bekvemlest for alle Parter, at dette sker i en Afdeling af Skibsregistret og ikke henføres til al- mindelige Firmaregistre. Det er en Be- kvemmelighed for alle vedkommende og navn- lig for Publikum, at man i Skibsregistret ikke blot kan saa undersøgt, hvad der ved- rører Skibet og hvem det tilhører, men ogsaa kan saa Oplysning om Forholdet mellem Parthaverne i de forskellige Registre, saa- ledes at man ikke har nodig at gaa baade til Skibsregistret og til Firmaregistret, men kan nøjes med at gaa til Skibsregistret. Det forekommer mig at være aldeles iøjne- springende, at dette er en Lettelse for Publi- kum, og at der ikke kan tales om, at herved er indført store Bankeligheder og Besvæ- rligheder og Ulemper. Og det andet ny, der er kommet ind i denne Lov, er dette, at efter dette Lovforslag ordnes Pantfætningen, Underpantfætningen paa den Maade, at Pantebrevene skulle læses, det vil sige ind- føres i Skibsregistret, i Stedet for, saa- ledes som det er nu, at Pantebrevene blive at læse ved Debtors Bærning og indført i Panteprotokollen. Med Hensyn til dette sidste — og det er egentlig det

eneste, som med Tøje kan kaldes nyt i disse Skibsregistre — er der to Ting at bemærke. Man kan for det første spørge, om der er nogen Nødvendighed for saaledes i Skibs- registret, i en særlig Afdeling af Skibs- registret, at tilvejebringe noget, som man kan sige, er et Sidestykke til Støde- og Panteprotokollen for faste Ejendommens Ved- kommende. Man kan spørge: Vil der prak- tisk blive nogen Brug og Anvendelse for denne Pantfætningsmaade, for Pantfætning paa denne Maade? Derom kan man have forskellige Meninger, men et forekommer mig igen at være soleklart, og det er dette: Enten vil der hyppig forekomme Pantfæt- ninger i Skibe, og saa er det et Bevis for, at den hele Institution trænger til at ordnes paa en betryggende Maade, og den nu- værende Ordning er alt andet end be- tryggende. Det at give Pant i et Skib, saaledes at Læsning bagefter skal finde Sted ved Debtors Bærning, og saaledes at Pantfætningen taber sin Betydning, saa- snart Debitor flytter fra dette Bærning, er overmaade lidet betryggende, hvorimod det er ganske anderledes betryggende, naar Skibene saa saa at sige deres eget Bær- ning, og Pantfætningen sker ved Skibenes Bærning, thi saa ved man, hvor man kan finde de Oplysninger, man har Brug for. Utsaa enten finder Pantfætningen Sted i større Omfang, og da er det aabenbart, at saa bliver det af stor Interesse at saa det ordnet saaledes, at der virkelig kan faas en Pantfættelighed, der ikke kan faas, saaledes som Forholdet nu er indrettet, eller ogsaa finder Pantfætningen ikke Sted i noget stort Omfang, og det er jo det, som formentlig den sidste ærede Taler syntes at mene, da han oplæste en Passus af Motiverne til Skibs- registreringsloven. Men hvis det forholder sig saaledes, at Pantfætningen af Skibe ikke finder Sted i større Omfang, saa fore- kommer det mig heller ikke, at der kan være Tale om, at der ad den Vej kan beredes Publikum nogen Ulejlighed og Banke- lighed, som er Umagen værd at tale om. Thi det er kun i Tilfælde af, at Pantfætning sker, at den indføres i Skibsregistreringen, og at den Protokollation foregaar, om hvilken Lov- forslaget taler. Hvis da Pantfætning ikke har nogen praktisk Betydning, saa bliver det en praktisk Sjældenhed, det bliver ikke noget almindeligt, at man skal have besørget disse forskellige Registreringer og Protokollationer. Men om man nu vil ordne Skibsregiste- ringsprotokollerne saaledes, at de tillige paa en Maade blive Pantebøger for Skibene, det er et Spørgsmaal, som egentlig ikke kan siges at rejses ved Skibsregistrerings-